

er nødvendigt at tage under nærmere Overvejelse i et Udvalg, som jeg senere vil tillade mig at foreslaa nedsat. Jeg skal nævne enkelte af disse Punkter.

Jeg synes f. Eks., at det er en Urimelighed, at den Forhøjelse, man har givet i Lovforslaget i Sammenligning med den i Fjor vedtagne Lov, er 50 pCt. for gifte Tjenestemænd, men 60 pCt. for de ugifte. Det, synes jeg, er den omvendte Verden. Man burde selvfølgelig have givet de gifte, som sidder haardst i det, noget mere i Forhold til, hvad de fik i Fjor, end de ugifte; der er ingen Grund til i den Grad at favorisere de ugifte. For de ugifte, som i Regelen lever i Pensionater, er Udgiftsstigningen forholdsvis ikke saa høj, at de behøver 60 pCt. mere i Dyrtdstillæg, end de fik i Fjor, naar de gifte skal nøjes med 50 pCt.

Saa er der et andet Forhold, jeg gerne vil berøre. Det er med Hensyn til § 1. Det Dyrtdstillæg, der gives efter § 1, gives til Tjenestemænd, som endnu er i Statens Tjeneste den 1. November d. A. Der gives ingen Forhøjelse for indeværende Aar til Tjenestemænd, der inden 1. November er gaaet af med Pension, og er der nogen, som i Virkeligheden trænger, saa tror jeg, det er dem; de trænger endnu mere end selve Tjenestemændene, det er givet. Tjenestemændene faar dette ekstra Dyrtdstillæg for indeværende Aar, fordi de har presset paa. Der vil jeg gerne benytte Lejligheden til at sige, at hele den Maade, hvorpaa Tjenestemændene her er optraadt, med deres Opsigelser, er saa lidet tiltalende, at det ikke har kunnet vække særlig Sympati for Tjenestemændene, men det er maaske deres Holdning; der har bidraget til, at de har faaet dette ekstra Tillæg, medens Pensionisterne, der til Dels har holdt sig i Ro, ikke har faaet noget. Men de, der er kommet paa Pension, trænger i lige saa høj Grad til et saadant ekstra Tillæg som de, der endnu er i Statens Tjeneste.

Endelig er der et Tilfælde, jeg gerne vil berøre. Det er, som jeg sagde før, blevet nævnt, at dette Lovforslag hviler paa en Overenskomst mellem Statens Tjenestemænd og Finansministeren. Nej, det er en Overenskomst mellem Finansministeren og *visse Klasser* af Tjenestemænd; f. Eks. Lærerklassen har aldeles ikke været spurgt til Raads, saa vidt mig bekendt, om hele dette Spørgsmaal. Og der er et Spørgsmaal, som tidligere har været berørt, og som der kunde være Anledning til at drøfte i et Udvalg, og det

er Spørgsmaalet om Vikarerne. Man giver efter dette Lovforslag Dyrtdstillæg til Haandværkere og andre Arbejdere, som ikke er fast ansatte, men saa er der maaske lige saa megen Grund til at give det til de Lærere, der fungerer som Vikarer og ikke endnu er fast ansatte. Det er et Spørgsmaal, som ogsaa trænger til nærmere Overvejelse og Drøftelse i et Udvalg.

Saa er der endelig, som den højtærede Minister sagde, denne, jeg ved ikke, om jeg skal kalde det Fejl, der har indsneget sig i § 10. Der sagde den højtærede Minister, at Bestemmelsen i § 10 om Haandværkere, Arbejdere og andre, som paa Foranledning af en til Antagelsen berettiget Statstjenestemand har udført Arbejde umiddelbart for Staten o. s. v., skal fortolkes paa den og den Maade. Det er sikkert rigtigt, hvad den højtærede Minister dér sagde, at de, som har faaet Dyrtdstillæg i Fjor, er ikke nævnte i denne Paragraf, og de kan efter min Formening ikke komme ind under denne Lov, medmindre der sker en Ændring. Det er ikke bindende, at Ministeren staar op her og siger, at det skal fortolkes saadan eller saadan; vi har tidligere haft Eksempler paa fra Afgørelser ved Domstolene, at skal det være gældende, maa det staa i Loven; Ministerens Fortolkning af Loven er ikke bindende for Domstolene. Jeg mener derfor, at det er absolut nødvendigt i Lovslagets § 10 at faa indsat en Bestemmelse om, at de Haandværkere og Arbejdere, der fik dette Tillæg efter Loven i Fjor, skal ogsaa have Ret til det efter denne Lov, eftersom denne Bestemmelse kun omfatter dem, der ikke har faaet dette Tillæg efter Loven i Fjor, og dem, som ikke falder ind under § 1. For at undgaa Misforstaaelse maa denne Bestemmelse i § 10 absolut affattes tydeligere. Det er nogle af de Spørgsmaal, jeg gerne vil nævne som Motivering for, at jeg ønsker Sagen drøftet nærmere i et Udvalg, der selvfølgelig maa arbejde hurtigt. Man maa søge at gøre Lovforslaget færdigt saa snart som muligt; men at det trænger til en nærmere Drøftelse, er givet.

Til Slutning var der endnu eet, jeg gerne vilde berøre, det er omtalt tidligere her i Tinget. Det er Spørgsmaalet angaaende alle de Embedsmænd, som ikke falder ind under Loven, altsaa dem, hvis Løn overstiger 6,000 Kr. Jeg synes, det er en Uretfærdighed, der begaas, naar man ikke giver dem Dyrtdstillæg. Man kan maaske sige, at mange af dem har saa høje Gager, at